

Årsberetning for Kreds Østjylland 2018.

Dette er en gyser.

Der er generelle problemer for vore skolebørn i alle kommuner:

- Nedlæggelse af specialskoler og klasser
- Hovedløs inklusion uden specialviden
- Afspecialisering af skoleområdet inkl. PPR, dirigeret af KL.

Der mangler i uhyggelig grad **boliger** og døgninstitutioner til både børn og voksne med særlige behov. Kommunerne hjemtager fra højt specialiserede tilbud til egne uspecificerede tilbud med blandede beboergrupper og vagtværns-bemanding i stedet for uddannede, højt specialiserede pædagoger. I løbet af et par år vil det have undergravet alle de gode, professionelle tilbud.

Sundhedsreformen vil kvæle de regionale specialpædagogiske tilbud, for hvis kommunerne overtager dem, forsvinder den sidste bastion for udvikling og forskning i pædagogiske metoder.

VISO vil i fremtiden fortrinsvis bestå af private aktører og miste sin effekt overfor kommunerne.

Der vil komme til at mangle et metasyn på kommunale indsatser.

Småbørnsinstitutionerne i kommunerne er stærkt underbemandede til skade for børnenes trivsel.

Husk, **børn i de rette rammer trives.**

Det bliver ikke bedre af, at pædagoguddannelsen ikke giver personalet indsigt nok til at spotte, når børn mistrives som følge af forkerte pædagogiske metoder. Det går ud over vores børn.

Det samme gælder for øvrigt læreruddannelsen....

Folkeskolen producerer i disse år mængder af børn med angst og depression, spiseforstyrrelser og selvskade - med skolevægring til følge. Nogle kommuner tror, at hvis det er lykkedes at bringe et barn til at trives og komme ud af skolevægring med specielle tilbud - f. eks en specialscole - så er barnet fixet og kan sendes tilbage i det oprindelige skoletilbud. Det er helt forkert og yderst skadeligt for barnet og familien.

Kommunerne producerer også i disse år utallige kommende voksne, der skal forsørges af det offentlige system, fordi de er **gledet ud af alle statistikker** pga. mangeårig skolevægring. De har derfor ikke nogen muligheder for ungdomsuddannelser ud over STU, og den er ikke kompetencegivende. Ikke engang VUC vil de kunne tage pga. deres angst og depression - det jo sådan, at har man først fået et psykisk knæk og er kommet sig, ligger næste nedbrud ikke langt væk.

Skulle man nu have så stærk en psyke, at man med sin autisme overlever folkeskolen uden psykiske traumer, ligger næste fare i **ungdomsuddannelsen**, som heller ikke er autismeegnet.

Arbejde er også en udfordring. De færreste med autisme kan klare et fuldtidsarbejde - med andre ord, hvad pokker skal vores børn **leve af som voksne?** Kontanthjælp til man fylder 40 giver ikke meget livskvalitet og selvstændig livsførelse.

Førtidspensionen er heller ikke en given mulighed, selv om man skulle have overlevet hjemme hos forældrene til man fyldte 40. Rigtig mange unge med autisme begår rent faktisk selvmord i disse år, fordi de **kan ikke se et værdigt liv for sig**.

Desværre er det oftest de bedst begavede, der vælger den ulykkelige udvej.

Som jeg sagde: Dette er en gyser.

Jeg hørte i mandags et foredrag med Clement Kjersgaard, som fortalte om **de næste** 25 års historie. Det foredrag vil jeg dele lidt af med jer, for her fortsætter gyseren i et virkeligt skræmmende perspektiv, som gør alt, hvad vi har oplevet indtil nu, til ren søndagshygge.

I fremtiden vil vi vende tilbage til hattedamegodgørelse, til private bosteder og til specialinstitutioner drevet af private. De, der har penge/forsikring/gode venner, kan få hjælp - resten må gå for lud og koldt vand.

Eller værre endnu, man vil fosterdiagnosticere over en kam, og man vil udrydde alle, der ikke har det **perfekte** genom.

Disse skræmmende fremtidsudsigter får mig til at henstille til jer alle, at I skal tage aktiv del i den kommende valgkamp. Mød op, stil socialpolitiske kritiske spørgsmål, skriv læserbreve, kræv svar! Vi må sparke imod de sorte, grimme tendenser og sikre vores børns fremtid. Brug hjernen - stem med hjertet.

Vores Kredsbestyrelse har i flere år arbejdet med at finde en metode til at informere kommunerne om alle disse rædsler, og vi tror, vi nu er på rette vej. Vi lykkedes nemlig sidste år med at få autismedlemmer i alle kommuners DH-afdelinger og i de fleste Handicapråd. I Århus har vi afprøvet, om vi kunne komme i direkte dialog med topembedsmændene i de relevante fagområder, dvs. Børn, unge og voksen handicap, beskæftigelse og ungdomsuddannelserne. Det er vi lykkedes med i Aarhus Kommune.

Så i dette år vil min mødemakker og jeg også opsøge skoleområdet ledelseslag vedr. alle 0-18 årige.

Disse dialoger bibringer lederne en ny vinkel på deres ansvar - en vinkel, som ofte overrasker dem.

Vi vil gerne over de næste år udbrede denne metode til vidensdeling til vores DH-ere, da vi oplever stor lydhørhed og direkte handling som følge af vores dialog.

For eksempel er der lavet videoklip, som viser adgang og rutine i forbindelse med unges kontakt med jobcentret. For vores unge bliver det altså muligt at forberede sig hjemmefra i eget tempo. Disse videoer er et resultat af dialogen og inddragelse af unge. De skal lige tilpasses lidt mere, men det får vi fixet ved næste møde med Beskæftigelseschefen den 19/3. Når de er klar, bliver der også adgang til dem fra vores hjemmeside.

Vi har i samarbejde med socialforvaltningen lavet temamøder med **viden** om autisme rettet mod kommunens ansatte og vores medlemmer.

Det tror vi, er en af vejene til at løfte kompetenceniveauet i kommunerne på autismeområdet - ja, vi tror så meget på det, at det er indskrevet i vores fremtidige budget, at det skal udbredes til alle kommuner.

Hvis man som DH-er eller bare som medlem nu sidder og får lyst til en dialog med kommunecheferne, så er det jo et afgrænset indsatsområde, som kan få stor betydning både for ens egen familie og alle de andre medlemmer i kommunen.

Vi tager gerne med de første gange og hjælper på vej.

En gang om året holder bestyrelsen et **erfa-møde** med alle vores DH-ere og andre tillidsfolk, som arbejder for Autismeforeningen ude i kommunerne.

Vi har nu oprettet kommunale FB-grupper, der gør det muligt at samle information og erfaringsudveksle om lokale problemer og tilbud, da det er svært at komme hjemmefra og møde ligestillede.

Om lidt skal vi vælge en ny bestyrelse, hvis man nu ikke har lyst til en fuld bestyrelsespost, kan vi ud over suppleanter også godt tænke os nogle bestyrelsesføl. Som føl kan man uforpligtende følge med i, hvad bestyrelsesarbejdet indebærer, man vil få taleret - men husk, der forskel på at være i en bestyrelse og en netværksgruppe. Vi serverer dog også både kaffe og kager alt efter den kommende bestyrelses lyster. Lad mig præsentere dem, der ikke er på valg først og derefter resten af bestyrelsen.

- Elisabeth er vores næstformand, sidder i Handicaprådet i Randers, bestyrer flere netværk og har møder med embedsmænd i Randers kommune.
- Kristina er medlem af Landsforeningens Hovedbestyrelse, sidder i Favrskov handicapråd, leder et netværk og har fået lavet ferieaktiviteter i Ulstruphallen.
- Heidi leder et netværk i Favrskov.

På valg er naturligvis vore to suppleanter, Elsebeth (mødemakker i Århus) og Mary (tilsvarende makker i Randers), som begge genopstiller - og flere er velkomne i vores arbejdende bestyrelse.

På valg er 4 bestyrelsesmedlemmer, nemlig:

- Mads Ole med barn på Stensagerskolen ønsker på grund af flytning ikke genvalg, men gerne at fortsætte som suppleant.

- Erik, vores kasserer og ansvarlige for nyhedsbreve og hjemmeside. Der er i øvrigt en ny hjemmeside undervejs.
- Annemette, vores netværkskoordinator, moderator på de nye kommunevise FB-grupper, netværksbestyrer i Syddjurs og Vinnis mødemakker i den kommune.
- Og så er der mig, som er her og der og alle vegne især nu som fuldtids pensionist - og jeg er som Erik og Annemette villig til genvalg.

Vi skal også vælge tre repræsentanter til Landsforeningens Repræsentantskab. Elisabeth stiller op, og mon ikke Erik og jeg gerne deltager igen i år, hvis I udpeger os.

Den nye bestyrelse har visionsdag her søndag d. 17. marts.

Marianne Banner, 27/2 2019